

Nassfeldpass - Madritschen top

Nassfeld Berghof - Madritschen top - Tressdorfer Alm - Nassfeld

Blauw: 4 uur, 7 km en 400 hoogtemeters

Groen: 2,5 uur, 4,5 km en 400 hoogtemeters

Als je in de buurt bent, mag je deze niet overslaan. De route is niet zwaar maar heeft wel vele hoogtepunten. Alleen al de autorit naar het beginpunt is de moeite waard.

Omhoog gaat het over smalle bergpaadjes en klim je over rotsen. Verderop loop je over alpenweiden vlak langs een afgrond. Aan de overkant een schitterend uitzicht op de kale Italiaanse bergen. De top van de Madritschen (1909m) ligt op de grens Oostenrijk/Italië. Je vindt de grenspaal naast het kruis op de top.

De afdaling loopt deels over brede paden en deels over een skihelling. Gedurende de hele tocht naar boven houd je, achterom kijkend, zicht op de Nassfeldpass met zijn Gartnerkofel. Een plaatje!

Vanaf de rotonde in het centrum van Hermagor in westelijke richting rijden, richting Kötschach, Nassfeld. 5Km buiten Hermagor wordt de afslag naar de Nassfeldpass aangegeven. Deze is tolvrij.

De weg is breed en goed berijdbaar. Nassfeld is een skigebied en je komt onderweg dan ook verschillende "hoteldorpen" tegen.

Op het hoogste punt van de pass (1500m) is de grensovergang te vinden. Links staat het Berghof hotel met aan de overkant een mooi bergmeertje. Net rechts voor het meertje kun je ruim parkeren.

Het gebied heeft zeer veel wandelpaden en er zijn meerdere manieren om op de Madritschen te komen. De meeste gaan over brede paden die wij juist willen vermijden.

Het sintelpad dat vanaf de parkeerplaats sterk omhoog en met een bocht naar links loopt, is het begin van onze wandelroute. De Madritschen wordt ook aangegeven op het grote houten bord bij de parkeerplaats.

Het eerste deel over de brede sintelweg begint steil en het is even inlopen geblazen. Begin altijd langzaam te lopen als warming-up. Je komt dan de rest van de dag veel beter door en zonder blessures.

We blijven deze weg volgen tot aan een splitsing waar links een smal pad omhoog gaat met rood/witte merktekens, direct voor een forellenvijver. De vijver aan onze rechterhand houdend lopen we verder het pad op.

Even later moeten we een veeafrestering over klimmen en zien we gelijk een bankje in de schaduw met een mooi uitzicht over de Nassfeldpass, pal aan het water.

Wij zijn pas om 11.00 begonnen met lopen en nog niet lang onderweg. Toch besluiten we hier al vast maar een broodje te eten. Van dit uitzicht willen we nog wel even genieten.

Links naast dit bankje gaat een smal pad het bos in. Dat wordt het vervolg van onze wandeling. Vanaf hier volgen we de rood/wit markering van de 403 langeafstand route. Het pad loopt door het bos geleidelijk omhoog, tot we bij niet gemaaide alpenweiden komen die volop in bloei staan. Een zee van geel begroet ons.

Ergens op de Alm vinden we splitsing van paden. Rechts (rechtdoor) gaat onder de Madritschen door naar de kabel- en Rodelbaan, linksaf gaat naar onze bestemming, de top!

Na de *Almen* wordt het steeds rotsachtiger en hebben we de boomgrens bereikt. De natuur om ons heen is schitterend. Nog wat grove dennen, maar overwegend bloeiende struiken waar we over het smalle pad tussendoor laveren. Hier en daar liggen grote rotsen op onze weg. Die hindernissen worden met gemak genomen.

Waar ook het struikgewas niet meer wil groeien, komen we weer op de *Alm*. Het pad loopt steeds vaker strak aan de rand van het dal in Italië. We lopen langs veel witte grenspalen. Dan weer in Italië, dan weer in Oostenrijk. Het uitzicht op de kale Italiaanse rotsen wordt steeds spectaculairder en we zien zelfs verschillende plekken met sneeuw.

Het laatste stukje naar de top korten we af door een steile helling naar het kruis op te klimmen. Dat lijkt ons de kortste en handigste weg, maar dat blijkt een vergissing (maar wel leuk).

2 uur na ons vertrek staan we op de top van de Madritschen: 1909m. Helemaal de moeite waard!

Net onder ons ligt het eindstation van de kabelbaan en startpunt van de in 2007 geopende Rodelbaan. Dat is een alternatief, maar zeker minder bevredigend dan lopen. De weg omlaag is vanaf de top al goed te zien. We houden aan op het restaurant aan de overkant: De Lockstoan Alm volgens de kaart. Direct rechts naast dit restaurant op het kleine topje, gaat een skihelling omlaag.

Deze willen we gaan afdalen, maar eerst moeten we nog over een veeafrestering klimmen. In 2004 was er nog een opstapje over het draad, in 2007 was deze afwezig en moesten we zelf maar zien er langs te komen.

(OMHOOG MET DE MILLENNIUM EXPRESS 2008.....)

In 2008 en 2011 waren we van plan om nogmaals naar de Madritschen te gaan, en vanaf de top een deel van de Kärnischer Höhenweg 403 in oostelijke richting te lopen.

Deze wandeling viel letterlijk beide bezoeken al na een half uur in het water. En niet alleen water, maar ook zware hagel waarbij we voor nood onderdak moesten zoeken bij enkele schrale dennen. We hebben er verder nog wel een deel van de 403 gelopen, tot aan de Ranig sattel, maar niet voldoende om er een verslag van te plaatsen.

Wel kan ik hier nog iets vertellen over de Millennium Express en de nieuwste ontwikkelingen rond de Madritschen.

Het enorm grote dalstation van de Millennium gondelbaan herbergt diverse winkels, skiverhuur en wat er zo verder nodig is voor een aangename wintervakantie. Zomers is dit allemaal gesloten en is het er veel minder druk. We staan nog geen vijf minuten in de rij voor we kunnen instappen.

De reis tot boven aan toe duurt bijna drie kwartier waarbij er in het tweede tussenstation moet worden overgestapt. Boven aangekomen, zestig Euro lichter (vier personen), lezen we dat de laatste mogelijkheid om weer af te dalen om 16.00 is. Er moet dus op de klok worden gelopen.

Een van de vele nieuw attracties hier boven is de Sommerrodelbahn. Deze is niet te missen, want de lange baan slingert de hele berghelling omlaag tot aan het tussenstation. En of je nu wandelt of met de kabelbaan omhoog gaat, je komt de rails met daarop de gele karretjes overal tegen.

De Madritschen wandeling is ook te mooi te combineren met een bezoek aan het onlangs geopende Aquatrail. Een waterbelevingspark met een Wassertrittpfad, fontein

en watervallen en, beneden een heel leuk meertje waarin zelfs een speelboot voor de kinderen ligt afgemeerd.

In 2011 was het Aquatrail wel al klaar, maar rond het bergstation werd nog volop gebouwd. Dit zullen waarschijnlijk een restaurant en een hotel worden. Rond de Nassfeldpass wordt met al deze voorzieningen een compleet toeristisch centrum voor zowel zomer- als wintergebruik neergezet. Aan ons is al die kermis niet zo besteed, maar anderen zullen het er prachtig vinden om er een dagje door te brengen. Zeker het Aquatrail is erg leuk voor kleinere kinderen.

GROENE ROUTE RETOUR (AFKORTING)

Wie niet doorgaat naar de Tressdorfer alm, gaat niet de skihelling af, maar volgt de brede weg waarop je staat verder omlaag.

In 2007 is de nieuwe Rodelbaan officieel geopend en deze kom je nu overal tegen. De baan gaat met bruggen over het pad waarop we lopen. Soms door kleine tunnels onder de weg door.

Ergens na een scherpe bocht naar rechts waar we schitterende uitzichten hebben, staat rechts in de berm een bordje. Deze wijst naar de Rossalm waar een boerin gasten ontvangt op een heel klein terrasje.

Koud beekwater loopt er door de houten trog waarin flesjes bier en Holundersaft koud liggen te worden. De menukaart is er beperkt.

We vervolgen de wandeling eerst nog over het brede pad voor de hut langs, maar al snel is er weer een smaller pad links van de weg met rood/wit aanduidingen.

Als we deze kiezen lopen we door een heerlijk gebied weer op de vijver af waar we eerder aan langs kwamen. De weg terug naar de auto is nu gemakkelijk gevonden.

BLAUWE ROUTE VERVOLG.....

Ik ben geen skiër maar dit MOET een zwarte piste zijn. Recht en steil omlaag. Rechtstreeks omlaag lopen is heel moeilijk en we gaan dan ook zigzag omlaag om de gewrichten niet te veel te belasten.

Dit is nou net een hellinghoek waarbij wandelstokken onontbeerlijk zijn om de belasting op knieën en heupen op te vangen. Bijna beneden is even later de Tressdorfer Alm te zien. Een prachtige boerderij met gezellig terras. Omdat de rest van de route gemakkelijk wordt, is deze *Alm* dé plaats voor een klein halfлитertje gerstenat terwijl de koeien om ons heen lopen.

Rechts van de boerderij gaat een breed pad langzaam omlaag. Deze is eenvoudig te volgen, langs vakantiehuisjes en dichterbij de hoofdweg, langs diverse luxe hotels.

Het eindigt uiteindelijk bij de hoofdweg van de Nassfeldpass. Daar moeten we dan alleen nog 100m rechtsaf, om terug bij onze auto te komen.

Op de terugweg van de Nassfeldpass omlaag kom je een aantal parkeerplaatsen tegen waar je even kunt stoppen. Je kunt er naar hele mooie watervallen kijken.

De routes zijn zo nauwkeurig mogelijk opgetekend. Ik ben niet verantwoordelijk voor wijzigingen ter plaatse en/of (type-)fouten in de omschrijvingen. NEEM ALTIJD EEN GOEDE WANDELKAART MEE! [En mail ons](#) als je onjuistheden tegenkomt.

© 2006 - 2011 superfamilie.nl | Het is toegestaan deze PDF routebeschrijving af te drukken of te downloaden naar een lokale harde schijf voor enkel persoonlijk en non-commercieel gebruik. | Voor meer informatie zie: [Auteursrecht & Disclaimer](#) |